

263

Besluit van 8 mei 1990, houdende wijziging van het Besluit premieheffing ziekenfondsverzekering bij samenloop van verzekeringsgronden (Stb. 1987, 505) en van het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1987, 227)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 11 juli 1989, VTA/VERZ/VV-409484, gedaan in overeenstemming met de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

Gelet op de artikelen 15 en 18 van de Ziekenfondswet (Stb. 1986, 347);

Gezien het advies van de Ziekenfondsraad (advies van 23 maart 1989, VERZ/8771/89);

De Raad van State gehoord (advies van 29 januari 1990, nr. W13.89.0446);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 2 april 1990, VMP/VVU-412650, uitgebracht in overeenstemming met de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Artikel 1 van het Besluit premieheffing ziekenfondsverzekering bij samenloop van verzekeringsgronden (Stb. 1987, 505) komt te luiden:

Artikel 1

1. Indien blijkt dat voor de verzekering van de persoon, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder a, van de Ziekenfondswet (Stb. 1986, 347), die gelijktijdig verzekerd is ingevolge artikel 3, eerste lid, onder d, van de Ziekenfondswet of een of meer onderdelen van artikel 1 van het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1987, 227) over in totaal een hoger bedrag premie is betaald dan het bedrag, bedoeld in artikel 9, tweede lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering (Stb. 1966, 64) wordt de premie betaald over het bedrag dat hoger is dan het

hiervoor bedoelde bedrag, terugbetaald volgens nader te stellen regelen.

2. De in het eerste lid bedoelde regelen worden vastgesteld door de Ziekenfondsraad. De Ziekenfondsraad kan daarbij bepalen door en aan wie die premie wordt terugbetaald en zonodig aan die regelen terugwerkende kracht verlenen.

3. Artikel 13, derde lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering is van overeenkomstige toepassing.

ARTIKEL II

Artikel 14e van het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1987, 227)¹ komt te luiden:

Artikel 14e

1. Indien blijkt dat voor de verzekering van de persoon, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder b of d, van de Ziekenfondswet, die gelijktijdig verzekerd is ingevolge artikel 3, eerste lid, onder a of d, van de Ziekenfondswet of een of meer onderdelen van artikel 1 van dit besluit over in totaal een hoger bedrag premie is betaald dan het bedrag, bedoeld in artikel 9, tweede lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering wordt de premie betaald over het bedrag dat hoger is dan het hiervoor bedoelde bedrag, terugbetaald volgens nader te stellen regelen.

2. De in het eerste lid bedoelde regelen worden vastgesteld door de Ziekenfondsraad. De Ziekenfondsraad kan daarbij bepalen door en aan wie die premie wordt terugbetaald en zonodig aan die regelen terugwerkende kracht verlenen.

3. Artikel 13, derde lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering is van overeenkomstige toepassing.

ARTIKEL III

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt voor wat betreft artikel I, artikel 1, eerste lid, van het Besluit premieheffing ziekenfondsverzekering bij samenloop van verzekeringsgronden en artikel II, artikel 14e, eerste lid, van het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet terug tot en met 1 januari 1988.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 8 mei 1990

Beatrix

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
E. ter Veld

Uitgegeven de veertiende juni 1990.

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 24 januari 1990, Stb. 54.

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur

Tevens zal het advies met de daarbij terinzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 10 juli 1990, nr. 131.

NOTA VAN TOELICHTING

In het op artikel 15, zesde lid, van de Ziekenfondswet (Stb. 1986, 347) gebaseerde Besluit premieheffing ziekenfondsverzekering bij samenloop van verzekeringsgronden (Stb. 1987, 505) is in artikel 1 met betrekking tot de premieheffing ingevolge artikel 15 van de Ziekenfondswet bepaald dat de premierestitutieregeling van artikel 9, zesde lid, van de Coördinatiewet Sociale Verzekering (Stb. 1966, 64) (Coördinatiewet) van overeenkomstige toepassing is op de persoon, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder a, van de Ziekenfondswet, die gelijktijdig verzekerd is ingevolge artikel 3, eerste lid, onder d, van de Ziekenfondswet of een of meer onderdelen van artikel 1 van het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1987, 227) (Aanwijzingsbesluit). Een overeenkomstige bepaling is opgenomen in artikel 14e van het Aanwijzingsbesluit met betrekking tot de premieheffing die ingevolge dat besluit geschiedt voor de verzekering van de persoon, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder b of d, van de Ziekenfondswet, die gelijktijdig verzekerd is ingevolge artikel 3, eerste lid, onder a of d, van de Ziekenfondswet of een of meer onderdelen van artikel 1 van het Aanwijzingsbesluit.

De thans bestaande regeling voor premierestitutie van artikel 9, zesde lid, van de Coördinatiewet die wordt toegepast op inkomensbestanddelen die loon zijn in de zin van die wet, blijkt bij toepassing op inkomensbestanddelen die geen loon zijn in de zin van de Coördinatiewet en waarvoor die regeling inzake premierestitutie van overeenkomstige toepassing is, in de praktijk uitvoeringstechnische moeilijkheden op te leveren, welke problemen uitvoerig in het advies van de Ziekenfondsraad van 23 maart 1989 (VERZ/8771/89) zijn vermeld. Deze problemen worden veroorzaakt doordat bij de premieheffing ziekenfondsverzekering bij samenloop van verzekeringsgronden naast de bedrijfsverenigingen ook andere inhoudingsplichtigen zijn betrokken. In die gevallen en in situaties waarin uitsluitend inhoudingsplichtigen – niet zijnde werkgevers – zijn betrokken is met name de evenredige verdeling van de in artikel 9, zesde lid, van de Coördinatiewet geregelde premierestitutie een ingewikkelde en voorts in administratief-technisch opzicht nogal kostbare aangelegenheid.

Een werkgroep van de commissie van overleg inzake administratief-technische kwesties van de Sociale Verzekeringsraad die zich over deze problematiek heeft gebogen, heeft daarom in plaats van bovengenoemde evenredige verdeling een eenvoudiger methode voor premierestitutie voorgesteld, indien bij premiemaximering inkomensbestanddelen niet zijnde loon in de zin van de Coördinatiewet zijn betrokken, waarbij het totale bedrag aan loon en/of uitkering geacht wordt bij één inhoudingsplichtige te zijn genoten. Daarmee wordt voor de verzekerde hetzelfde resultaat verkregen als bij evenredige verdeling. Ten aanzien van inhoudingsplichtigen werkt het voordeel van de restitutie van het werkgeversdeel in de premie altijd door naar één zijde. In sommige gevallen wordt dat over en weer gecompenseerd; bij een verdeling via de werkgever maken de fondsen pas op de plaats, bij een verdeling via de fondsen (bij samenloop met een loondervingsuitkering) maken de bedrijfsverenigingen pas op de plaats. Uit met de betrokken inhoudingsplichtigen gevoerd overleg is inmiddels voorkeur voor laatstbedoelde verdeling gebleken.

Gezien de strekking van artikel 9, zesde lid, van de Coördinatiewet is voormelde methode op grond van de huidige regelgeving niet mogelijk. De afwikkeling van aanvragen voor restitutie van te veel betaalde ziekenfondspremie in verband met samenloop van verzekeringsgronden waarbij inkomensbestanddelen niet-zijnde loon in de zin van de Coördinatiewet zijn betrokken, heeft daarom tot nu toe niet plaatsgevonden. In verband

hiermee heeft de Ziekenfondsraad in bovenvermeld advies met betrekking tot bedoelde inkomensbestanddelen geadviseerd de regeling met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 1988 te wijzigen. De Ziekenfondsraad krijgt de bevoegdheid om nadere regelen te stellen voor alle gevallen van samenloop waarvoor met betrekking tot de premiemaximering tot januari 1988 nog geen regeling was getroffen. Het onderhavige besluit strekt daartoe. Als grondslag voor de nadere regelen van de Ziekenfondsraad zal de hierboven vermelde restitutiemethode worden gehanteerd.

Aan de hand van het door de bovenvermelde werkgroep van de commissie van overleg inzake administratief-technische kwesties van de Sociale Verzekeringsraad geformuleerde alternatief voor de evenredige verdeling is door het secretariaat van de Ziekenfondsraad vooruitlopend op de totstandkoming en publicatie in het Staatsblad van het onderhavige wijzigingsbesluit een Concept uitvoeringsbesluit premiemaximering bij samenloop verzekeringsgronden ZFW opgesteld. Dit uitvoeringsbesluit wijkt op een tweetal ondergeschikte punten af van het door de werkgroep geformuleerde alternatief. Omdat de Coördinatiewet Sociale Verzekering in samenhang met het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet geen regeling kent voor samenloop van een uitkering ingevolge de Ziektewet, Werkloosheidswet of Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering met een uitkering ingevolge de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen wordt laatstbedoelde uitkering voor de toepassing van het uitvoeringsbesluit niet op één lijn gesteld met eerdergenoemde uitkeringen om mogelijke verwarring met regelen met betrekking tot de terugbetaling van teveel ingehouden premie in de Coördinatiewet Sociale Verzekering te voorkomen. Voorts is bepaald dat in samenloopsituaties waarbij een uitkering ter zake van vervroegde pensionering is betrokken de premierestitutie geschiedt door het ziekenfonds waarbij de verzekerde is ingeschreven. De ziekenfondspremie over bedoelde uitkering komt namelijk in zijn geheel ten laste van de verzekerde en kent derhalve geen werkgeversdeel. Bovendien zijn bij de premieheffing over een vervroegd pensioen twee premiepercentages van toepassing, te weten 1,85% over het deel van de uitkering dat bij het bereiken van de 65-jarige leeftijd wegvalt en 7,9% over het restant.

Na behandeling van het concept in de Commissie Verzekerden van de Ziekenfondsraad in haar vergadering van 1 september 1989 is het ontwerp-Raadsbesluit toegezonden aan de Sociale Verzekeringsraad. Bedoeld ontwerp is vervolgens op 29 september 1989 in de vergadering van het ATK, waarin de betrokken inhoudingsplichtigen zijn vertegenwoordigd, aan de orde gesteld. Daarbij is gebleken dat de genoemde commissie met het ontwerp kon instemmen.

Het meerderheidsadvies van voornoemde Raad met betrekking tot het hanteren van een drempelbedrag waar beneden geen premierestitutie zou moeten plaatsvinden is niet overgenomen. Invoering van een zodanige drempel zou een ongelijkheid betekenen ten opzichte van de premierestitutie van onder meer ziekenfondspremie die gebaseerd is op artikel 9, zesde lid, van de Coördinatiewet. Deze wet kent geen drempelbedrag, terwijl het daarbij gaat om vergelijkbare situaties. Daarnaast is het de vraag of een dergelijke ingrijpende maatregel als de invoering van een drempel bij teruggave van premies bij algemene maatregel van bestuur zou dienen te geschieden, waarbij de vaststelling van de hoogte van die drempel volgens vorenbedoeld advies aan de Ziekenfondsraad zou moeten worden overgelaten. Voor wat betreft de teruggave van belasting en premie volksverzekeringen is een dergelijke drempel wettelijk vastgelegd.

Het onderhavige besluit is aan de hand van de beknopte vragenlijst zoals opgenomen in de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen

van wet en van algemene maatregel van bestuur op dereguleringsaspecten getoetst. Daaruit bleek dat dit besluit uit dereguleringsoogpunt geen bezwaren ontmoet.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
E. ter Veld